

Warszawa, dnia 14 grudnia 2016 r.

Poz. 2009

**OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 28 listopada 2016 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o rekaptalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 296 i 1579) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekaptalizacji niektórych instytucji finansowych (Dz. U. Nr 40, poz. 226), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 1 lutego 2011 r. o zmianie ustawy o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym oraz ustawy o rekaptalizacji niektórych instytucji finansowych (Dz. U. Nr 38, poz. 196),
- 2) ustawą z dnia 26 lipca 2013 r. o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1012),
- 3) ustawą z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. 996)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 21 listopada 2016 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 23 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekaptalizacji niektórych instytucji finansowych (Dz. U. Nr 40, poz. 226), który stanowi:

„Art. 23. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.^{a)}) w art. 142 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie powstania straty bilansowej bądź groźby jej nastąpienia albo powstania niebezpieczeństwa niewypłacalności lub utraty płynności, zarząd banku niezwłocznie zawiadamia o tym Komisję Nadzoru Finansowego oraz przedstawia jej program postępowania naprawczego, zapewniając jego realizację.”;

- 2) art. 3 ustawy z dnia 1 lutego 2011 r. o zmianie ustawy o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym oraz ustawy o rekaptalizacji niektórych instytucji finansowych (Dz. U. Nr 38, poz. 196), który stanowi:

„Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

^{a)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 192, poz. 1179, Nr 209, poz. 1315 i Nr 231, poz. 1546 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 65, poz. 545, Nr 71, poz. 609, Nr 127, poz. 1045, Nr 131, poz. 1075, Nr 144, poz. 1176, Nr 165, poz. 1316, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540.

- 3) art. 8 ustawy z dnia 26 lipca 2013 r. o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1012), który stanowi:

„Art. 8. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 4) odnośnika nr 1 oraz art. 387 i art. 389 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. 996), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża:

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190),
- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 149).”

„Art. 387. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 12 ustawy zmienianej w art. 364, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 12 ustawy zmienianej w art. 364, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.”

„Art. 389. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 351 pkt 2, art. 361 pkt 1 i art. 363 pkt 3, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) art. 106, który wchodzi w życie z dniem 11 lutego 2017 r.”.

Marszałek Sejmu: *M. Kuchciński*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 28 listopada 2016 r. (poz. 2009)

USTAWA

z dnia 12 lutego 2010 r.

o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1.²⁾ 1. Ustawa określa zasady, warunki i tryb rekapitalizacji niektórych instytucji oraz zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej.

2. Rekapitalizacja polega na udzielaniu przez Skarb Państwa gwarancji zwiększenia funduszy własnych instytucji.

3. Rządowymi instrumentami stabilizacji finansowej są:

- 1) publiczny instrument wsparcia kapitałowego;
- 2) tymczasowe przejęcie instytucji i instytucji finansowych przez Skarb Państwa.

Art. 2.²⁾ Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) bank – bank krajowy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.³⁾);
- 2) dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego – dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia 575/2013;
- 3) dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego – dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia 575/2013;
- 4) finansowa spółka holdingowa – finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia 575/2013;
- 5) finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej – finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia 575/2013;
- 6) firma inwestycyjna – firmę inwestycyjną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia 575/2013, objętą wymogiem dotyczącym kapitału założycielskiego w wysokości 730 000 euro;
- 7) holding mieszany – spółkę holdingową o profilu mieszanym, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia 575/2013;
- 8) instrumenty dodatkowe w kapitale Tier I – instrumenty kapitałowe spełniające warunki określone w art. 52 ust. 1 rozporządzenia 575/2013;
- 9) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I – instrumenty kapitałowe spełniające warunki określone w art. 28 ust. 1–4, art. 29 ust. 1–5 lub art. 31 ust. 1 rozporządzenia 575/2013;
- 10) instrumenty w kapitale Tier II – instrumenty kapitałowe lub pożyczki podporządkowane spełniające warunki określone w art. 63 rozporządzenia 575/2013;
- 11) instytucja – instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną;
- 12) instytucja finansowa – instytucję finansową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia 575/2013;

¹⁾ Tytuł ustawy w brzmieniu ustalonym przez art. 364 pkt 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. 996), która weszła w życie z dniem 9 października 2016 r.

²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 364 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 559, 978, 1166, 1223, 1260, 1311, 1348, 1357, 1513, 1634, 1830, 1844, 1854, 1864 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 615, 904, 996, 1177 i 1579.

- 13) instytucja kredytowa – instytucję kredytową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 575/2013, z wyjątkiem spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych oraz Banku Gospodarstwa Krajowego;
- 14) kapitał podstawowy Tier I – element funduszy własnych instytucji, o którym mowa w art. 26–50 rozporządzenia 575/2013;
- 15) kapitał Tier II – element funduszy własnych instytucji, o którym mowa w art. 62–71 rozporządzenia 575/2013;
- 16) kryzys systemowy – zakłócenie stabilności systemu finansowego, które może wywołać poważne negatywne skutki dla rynku wewnętrznego i dla gospodarki stwierdzone przez Komitet Stabilności Finansowej;
- 17) państwo członkowskie – państwo członkowskie Unii Europejskiej;
- 18) prawa udziałowe – akcje, prawa poboru w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1578 i 1579), prawa do akcji, warranty subskrypcyjne i inne zbywalne papiery wartościowe inkorporujące prawa majątkowe odpowiadające prawom wynikającym z akcji, wyemitowane na podstawie właściwych przepisów prawa polskiego lub obcego, oraz inne zbywalne prawa majątkowe, które powstają w wyniku emisji, inkorporujące uprawnienie do nabycia lub objęcia takich papierów wartościowych;
- 19) rozporządzenie 575/2013 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1);
- 20) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa – dominującą finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia 575/2013;
- 21) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej – unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia 575/2013.

Art. 2a.⁴⁾ 1. Gwarancji zwiększenia funduszy własnych można udzielić tylko instytucji.

2. Rządowe instrumenty stabilizacji finansowej mogą być stosowane w odniesieniu do:

- 1) instytucji;
- 2) instytucji finansowej z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego, jeżeli instytucja finansowa jest jednostką zależną instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej, lub spółki, o której mowa w art. 2 pkt 2–5, 7, 20 i 21, i jest objęta nadzorem na zasadzie skonsolidowanej nad jednostką dominującą zgodnie z art. 6–17 rozporządzenia 575/2013;
- 3) finansowej spółki holdingowej, finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej oraz holdingu mieszanego, z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego;
- 4) dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego prowadzącej działalność mieszaną, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej prowadzącej działalność mieszaną.

3. Rządowych instrumentów stabilizacji finansowej nie stosuje się w odniesieniu do banków spółdzielczych oraz firm inwestycyjnych działających w innej formie prawnej niż spółka akcyjna.

Rozdział 2

Udzielanie gwarancji zwiększania funduszy własnych instytucji finansowych⁵⁾

Art. 3.⁶⁾ 1. Jeżeli w wyniku testów warunków skrajnych, o których mowa w art. 110t ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636) albo w art. 133b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, oceny jakości aktywów lub innych działań nadzorczych Komisja Nadzoru Finansowego zobowiązała instytucję do zwiększenia funduszy własnych zgodnie z art. 138 ust. 1 pkt 1a, 2 i 2a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 1 pkt 7 i ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, a działania podjęte przez instytucję okazały się nieskuteczne, Skarb Państwa może udzielić tej instytucji gwarancji zwiększenia funduszy własnych, na zasadach określonych w niniejszym rozdziale, zwanej dalej „gwarancją ostrożnościową”.

2. Zwiększenie funduszy własnych objętych gwarancją ostrożnościową polega na emisji akcji skierowanych do jej dotychczasowych akcjonariuszy lub podmiotów trzecich.

⁴⁾ Dodany przez art. 364 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁵⁾ Tytuł rozdziału w brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 26 lipca 2013 r. o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1012), która weszła w życie z dniem 4 października 2013 r.

⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 364 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

3. Termin do zapisywania się na akcje nie może być dłuższy niż 14 dni od dnia otwarcia subskrypcji.

4. W przypadku subskrypcji zamkniętej, wykonanie prawa poboru następuje w jednym terminie, który wynosi 14 dni od dnia ogłoszenia. Przepisów art. 435 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych nie stosuje się.

Art. 4.⁶⁾ 1. Gwarancja ostrożnościowa może być udzielona wyłącznie instytucji wypłacalnej, jeżeli w chwili jej udzielenia nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 101 ust. 3 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. 996), a wobec akcjonariuszy i wierzycieli podporządkowanych instytucji zostały zastosowane środki podziału obciążeń, zgodnie z umową, o której mowa w art. 6 ust. 5.

2. Wykonanie umowy gwarancji ostrożnościowej następuje, gdy akcje wyemitowane przez instytucję w całości lub w części nie znajdują nabywców wśród dotychczasowych akcjonariuszy lub podmiotów trzecich.

3. Wysokość gwarancji ostrożnościowej nie może być wyższa niż kwota zwiększenia funduszy własnych określona przez Komisję Nadzoru Finansowego.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki podziału obciążeń przez akcjonariuszy i wierzycieli podporządkowanych, uwzględniając potrzebę zapewnienia zgodności szczegółowych warunków podziału obciążeń z unijnymi ramami pomocy państwa.

Art. 5.⁶⁾ 1. Wykonanie gwarancji ostrożnościowej następuje:

- 1) w przypadku gdy dotychczasowi akcjonariusze lub podmioty trzecie objęły nie więcej niż 50% wielkości emisji akcji – przez objęcie całości lub części wyemitowanych akcji;
- 2) w przypadku gdy dotychczasowi akcjonariusze lub podmioty trzecie objęły więcej niż 50% wielkości emisji akcji – przez objęcie akcji o łącznej wartości nominalnej stanowiącej różnicę między wysokością gwarancji ostrożnościowej oraz łączną wartością akcji objętych przez dotychczasowych akcjonariuszy lub podmioty trzecie.

2. Szczegółowe warunki wykonania gwarancji, w tym warunki emisji akcji instytucji finansowej oraz ich objęcia przez Skarb Państwa, określa umowa, o której mowa w art. 6 ust. 5.

Art. 6.⁶⁾ 1. Gwarancji ostrożnościowej może udzielić, w imieniu Skarbu Państwa, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, na wniosek instytucji.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:

- 1) nazwę instytucji;
- 2) przedmiot gwarancji ostrożnościowej;
- 3) wysokość wnioskowanej kwoty gwarancji ostrożnościowej;
- 4) informacje o aktualnej sytuacji ekonomiczno-finansowej instytucji, w tym ostatnie sprawozdanie finansowe.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych udziela gwarancji ostrożnościowej w drodze umowy, po zasięgnięciu opinii Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego i Prezesa Narodowego Banku Polskiego, określając jej warunki oraz wysokość. W przypadku banków minister właściwy do spraw instytucji finansowych zasięga również opinii Prezesa Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, natomiast w przypadku firm inwestycyjnych – opinii Prezesa Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych.

4. Warunkiem zawarcia umowy gwarancji ostrożnościowej pomiędzy ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych oraz instytucją jest uzyskanie zgody walnego zgromadzenia tej instytucji na związanie umową. Walne zgromadzenie zwołuje się w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia o zwołaniu walnego zgromadzenia. Przepisu art. 402 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych nie stosuje się.

5. Umowa gwarancji ostrożnościowej w szczególności:

- 1) zapewnia ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych odpowiedni wpływ na politykę finansową instytucji, w tym udział wyznaczonych przez niego przedstawicieli w organach tej instytucji;
- 2) określa sposób obliczenia ceny obejmowanych akcji oraz warunki ich emisji;
- 3) określa wysokość udzielonej gwarancji ostrożnościowej;
- 4) wskazuje cele wykorzystania środków pochodzących z emisji akcji;
- 5) określa ograniczenia w zakresie wypłaty dywidendy bądź nadwyżki bilansowej;
- 6) określa ograniczenia w zakresie polityki wynagrodzeń wobec członków organów instytucji oraz kadry kierowniczej;

- 7) wskazuje obowiązek niezwłocznego dostosowania przepisów statutu, umowy spółki i innych regulacji wewnętrznych instytucji do postanowień umowy gwarancji ostrożnościowej;
- 8) określa sposób rozliczenia straty instytucji za okresy ubiegłe;
- 9) określa warunki podziału obciążeń przez akcjonariuszy i wierzycieli podporządkowanych instytucji.

6. Miesięczne wynagrodzenie członka organu instytucji nie może przekraczać dwunastokrotności przeciętnego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, a dodatkowe składniki wynagrodzenia nie mogą przekraczać w skali roku trzykrotności miesięcznego wynagrodzenia danego członka organu tej instytucji.

7. Odmowa udzielenia gwarancji ostrożnościowej nie stanowi podstawy roszczeń instytucji ani osób trzecich wobec Skarbu Państwa.

Art. 7.⁶⁾ 1. Zwiększenie funduszy własnych w wyniku wykonania gwarancji ostrożnościowej następuje z dniem objęcia akcji przez Skarb Państwa. Przepisu art. 441 § 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych nie stosuje się.

2. Prawa z objętych przez Skarb Państwa akcji, o których mowa w art. 5, wykonuje minister właściwy do spraw instytucji finansowych.

3. Akcje objęte przez Skarb Państwa w wyniku wykonania gwarancji ostrożnościowej są uprzywilejowane co do głosu i przyznają 2 głosy na akcję podczas głosowania uchwały o podziale zysku.

4. Do objęcia akcji instytucji przez Skarb Państwa w wyniku wykonania gwarancji ostrożnościowej przepisów art. 25 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, art. 69 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1639) oraz art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi nie stosuje się.

Art. 8. (uchylony)⁷⁾

Art. 9.⁸⁾ 1. W przypadku gdy instytucja nie wywiązuje się z umowy gwarancji ostrożnościowej, minister właściwy do spraw instytucji finansowych może:

- 1) wystąpić do Komisji Nadzoru Finansowego z wnioskiem o podjęcie wobec tej instytucji środków określonych w art. 138 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe albo art. 110y ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
- 2) przedłożyć posiadane akcje do umorzenia.

2. Umorzenie akcji następuje za wynagrodzeniem ustalonym przez zarząd instytucji zgodnie z art. 10 ust. 2.

3. Umorzenia akcji dokonuje zarząd instytucji w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Do umorzenia akcji przepisów art. 359 § 1 zdanie trzecie oraz § 2 zdanie pierwsze ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych nie stosuje się.

Art. 10.⁸⁾ 1. Do ustalenia ceny sprzedaży akcji instytucji objętych przez Skarb Państwa w wyniku wykonania gwarancji ostrożnościowej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2016 r. poz. 981 i 1174) w zakresie ustalenia ceny akcji w ramach prywatyzacji pośredniej.

2. Jeżeli wykup akcji instytucji objętych przez Skarb Państwa w wyniku wykonania gwarancji ostrożnościowej następuje na podstawie uchwały walnego zgromadzenia o przymusowym wykupie akcji, cena akcji jest nie niższa niż najwyższa z wartości:

- 1) cena ustalona zgodnie z ust. 1;
- 2) średnia cena rynkowa z okresu 3 miesięcy poprzedzających uchwałę walnego zgromadzenia, w czasie których dokonywany był obrót tymi akcjami na rynku regulowanym;
- 3) iloczyn ceny objęcia tych akcji i współczynnika korygującego.

3. Za średnią cenę rynkową, o której mowa w ust. 2, uważa się cenę będącą średnią arytmetyczną ze średnich, dziennych cen ważonych wolumenem obrotu.

4. Przepisu art. 418 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych nie stosuje się.

⁷⁾ Przez art. 364 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 364 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

Art. 11.⁸⁾ 1. Skuteczność gwarancji ostrożnościowej jest uzależniona od wniesienia przez instytucję opłaty prowizyjnej od tej gwarancji.

2. Opłata prowizyjna jest naliczana od objętej gwarancją ostrożnościową kwoty zobowiązania.

3. Opłata prowizyjna od gwarancji ostrożnościowej jest wpłacana na rachunek rezerw poręczeniowych i gwarancyjnych Skarbu Państwa prowadzony przez Bank Gospodarstwa Krajowego.

Art. 12.⁸⁾ Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób wyznaczenia współczynnika korygującego oraz naliczania i pobierania opłaty prowizyjnej od gwarancji ostrożnościowej oraz wysokość tej opłaty, uwzględniając:

- 1) uzależnienie wysokości opłaty prowizyjnej od okresu, na który jest udzielana gwarancja ostrożnościowa;
- 2) ryzyko związane z działalnością instytucji będącej beneficjentem gwarancji ostrożnościowej;
- 3) ustalenie stawek opłaty prowizyjnej od gwarancji ostrożnościowej, której udzielenie nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu przepisów o pomocy publicznej.

Art. 13.⁸⁾ Do gwarancji ostrożnościowej nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2015 r. poz. 1052 i 1854), z wyjątkiem art. 31 tej ustawy.

Rozdział 3 (uchylony)⁹⁾

Rozdział 3a¹⁰⁾

Rządowe instrumenty stabilizacji finansowej

Art. 19a. 1. W razie wystąpienia kryzysu systemowego, w celu zapobieżenia likwidacji podmiotu objętego postępowaniem przymusowej restrukturyzacji, minister właściwy do spraw instytucji finansowych może stosować rządowe instrumenty stabilizacji finansowej, jeżeli zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji:

- 1) nie byłoby wystarczające do uniknięcia znacznych negatywnych skutków dla stabilności finansowej lub
- 2) nie byłoby wystarczające do ochrony interesu publicznego, w przypadku gdy podmiot, o którym w mowa w art. 2a ust. 2, otrzymał wcześniej nadzwyczajne wsparcie płynności od Narodowego Banku Polskiego, lub
- 3) nie byłoby wystarczające do ochrony interesu publicznego, jeżeli publiczne wsparcie kapitałowe z instrumentu wsparcia kapitałowego zostało wcześniej udzielone podmiotowi, o którym w mowa w art. 2a ust. 2 – w odniesieniu do instrumentu tymczasowej własności publicznej.

2. Zastosowanie rządowego instrumentu stabilizacji finansowej może nastąpić, jeżeli posiadacze praw udziałowych oraz wierzyciele podmiotu, o którym w mowa w art. 2a ust. 2, objętego postępowaniem przymusowej restrukturyzacji, pokryli straty lub uczestniczyli w podniesieniu funduszy własnych tego podmiotu poprzez umorzenie lub konwersję instrumentów kapitałowych, umorzenie lub konwersję zobowiązań, lub w wyniku zastosowania innych instrumentów postępowania przymusowej restrukturyzacji w wysokości co najmniej 8% sumy zobowiązań i funduszy własnych podmiotu objętego postępowaniem przymusowej restrukturyzacji określonych w oszacowaniu, o którym mowa w art. 137 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

3. Z wnioskiem o zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej Bankowy Fundusz Gwarancyjny występuje do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych.

4. Decyzję o zastosowaniu rządowego instrumentu stabilizacji finansowej podejmuje minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego i Prezesa Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

⁹⁾ Przez art. 364 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹⁰⁾ Rozdział dodany przez art. 364 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

5. Do decyzji, o której mowa w ust. 4, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, 868, 996 i 1579), z wyjątkiem przepisów art. 10 § 1, art. 127 § 3 i art. 130 § 2 tej ustawy.

6. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 4, przepisu art. 25 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe nie stosuje się.

7. Doręczenie decyzji, o której mowa w ust. 4, stanowi dokonanie zawiadomienia, o którym mowa w art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz w art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

Art. 19b. 1. Zastosowanie publicznego wsparcia kapitałowego polega na:

- 1) objęciu lub nabyciu instrumentów w kapitale podstawowym Tier I lub instrumentów dodatkowych w kapitale Tier I, lub instrumentów w kapitale Tier II;
- 2) udzieleniu gwarancji zwiększenia funduszy własnych.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, uprawnienia z praw udziałowych wykonuje minister właściwy do spraw instytucji finansowych, łącznie z wynikającymi z nich prawami osobistymi. Przepisy art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 154 i 888) stosuje się odpowiednio.

3. Podmioty objęte instrumentem tymczasowej własności publicznej powinny być zarządzane w sposób zapewniający pokrycie z uzyskanych przychodów kosztów działalności oraz zobowiązań.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po ustaniu okoliczności, o których mowa w art. 19a ust. 1, zbywa prawa udziałowe, jeżeli jest to uzasadnione warunkami rynkowymi i finansowymi. Zbycie może nastąpić wyłącznie na rzecz podmiotów innych niż wskazane w art. 19c ust. 1.

Art. 19c. 1. Zastosowanie instrumentu tymczasowej własności publicznej polega na przeniesieniu całości praw udziałowych podmiotu, o którym w mowa w art. 2a ust. 2 (przeniesienie praw udziałowych), na rzecz:

- 1) państwowej osoby prawnej, o której mowa w art. 1a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;
- 2) spółki, w której Skarb Państwa ma pozycję dominującą;
- 3) spółki prawa handlowego, w której podmiotami dominującymi są podmioty wskazane w pkt 1 lub 2.

2. Skarb Państwa albo państwowa osoba prawna ma pozycję dominującą, w przypadku gdy:

- 1) dysponuje bezpośrednio lub pośrednio większością głosów na zgromadzeniu wspólników albo na walnym zgromadzeniu, także jako zastawnik albo użytkownik, bądź w zarządzie innej spółki kapitałowej (spółki zależnej), także na podstawie porozumień z innymi osobami, lub
- 2) jest uprawniony do powoływania lub odwoływania większości członków zarządu innej spółki kapitałowej (spółki zależnej) albo spółdzielni (spółdzielni zależnej), także na podstawie porozumień z innymi osobami, lub
- 3) jest uprawniony do powoływania lub odwoływania większości członków rady nadzorczej innej spółki kapitałowej (spółki zależnej) albo spółdzielni (spółdzielni zależnej), także na podstawie porozumień z innymi osobami, lub
- 4) członkowie zarządu stanowią więcej niż połowę członków zarządu innej spółki kapitałowej (spółki zależnej) albo spółdzielni (spółdzielni zależnej), lub
- 5) dysponuje bezpośrednio lub pośrednio większością głosów w spółce osobowej zależnej albo na walnym zgromadzeniu spółdzielni zależnej, także na podstawie porozumień z innymi osobami, lub
- 6) wywiera decydujący wpływ na działalność spółki kapitałowej zależnej albo spółdzielni zależnej.

Art. 19d. 1. Przeniesienia praw udziałowych dokonuje minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w drodze decyzji. Decyzja określa podmiot przejmujący prawa udziałowe, prawa udziałowe podlegające przeniesieniu oraz datę i tryb przeniesienia.

2. Wydając decyzję, minister właściwy do spraw instytucji finansowych uchyla decyzję Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, o której mowa w art. 101 ust. 7–9 i art. 102 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, w zakresie określonym w art. 113 ust. 2 tej ustawy.

3. Decyzja jest ostateczna i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

4. Decyzję doręcza się podmiotowi przejmującemu prawa udziałowe, a także Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego, Prezesowi Bankowego Funduszu Gwarancyjnego oraz Prezesowi Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych.

5. W postępowaniu przed sądem administracyjnym przepisu art. 61 § 3 oraz art. 145 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, 846 i 996) nie stosuje się.

Art. 19e. 1. W terminie określonym w decyzji, o której mowa w art. 19d ust. 1:

- 1) wygasają uprawnienia Bankowego Funduszu Gwarancyjnego określone w art. 113 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji;
- 2) podmiot przejmujący prawa udziałowe obejmuje zarząd majątkiem podmiotu objętego instrumentem tymczasowej własności publicznej;
- 3) wygasają prokury i pełnomocnictwa udzielone przez podmiot objęty instrumentem tymczasowej własności publicznej.

2. Podmiot przejmujący prawa udziałowe ogłasza dwukrotnie w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim oraz w Monitorze Sądowym i Gospodarczym decyzję o przejęciu praw udziałowych podmiotu objętego instrumentem tymczasowej własności publicznej oraz wzywa wierzycieli tego podmiotu do zgłoszenia roszczeń w terminie miesiąca od dnia ostatniego ogłoszenia. Obowiązek ten nie dotyczy wierzycieli z tytułu rachunków bankowych.

Art. 19f. 1. Przeniesienie praw udziałowych nie wymaga zgody ich właściciela.

2. W przypadku gdy przedmiotem przeniesienia są zdematerializowane prawa udziałowe, o których mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, podmiot prowadzący rachunek papierów wartościowych podmiotu, o którym mowa w art. 2a ust. 2 tej ustawy, na którym są zapisane te prawa, po otrzymaniu z Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych informacji o decyzji, o której mowa w art. 19d ust. 1, dokonuje ich blokady na tym rachunku od dnia otrzymania decyzji do dnia realizacji dyspozycji przez podmiot prowadzący działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będący uczestnikiem Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych, za pośrednictwem którego dokonuje się przeniesienia zdematerializowanych praw udziałowych (podmiot pośredniczący).

3. Podmiot pośredniczący składa w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych dyspozycje przeniesienia akcji zdematerializowanych na konto depozytowe podmiotu pośredniczącego, zgodne co do formy, zakresu oraz sposobu i terminu ich składania zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

4. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych w dniu realizacji dyspozycji dokonuje przeniesienia zdematerializowanych praw udziałowych na konto depozytowe podmiotu pośredniczącego.

5. Przeniesienie zdematerializowanych praw udziałowych następuje przez dokonanie, w dniu realizacji dyspozycji, zapisu tych akcji na rachunku papierów wartościowych podmiotu przejmującego prawa udziałowe w zamian za zapłatę ceny ustalonej zgodnie z wyceną dokonaną na zlecenie ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Do wykonania wyceny stosuje się odpowiednio przepisy art. 137–140 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

6. W przypadku gdy przedmiotem przeniesienia są akcje mające formę dokumentu, akcjonariusze, w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia decyzji, o której mowa w art. 19d ust. 1, są obowiązani złożyć w spółce dokumenty akcji lub dowody ich złożenia do rozporządzenia spółki. Jeżeli akcjonariusz nie złożył dokumentu akcji w tym terminie, podmiot, któremu przysługują uprawnienia zarządu, unieważnia ją w trybie art. 358 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, a podmiotowi przejmującemu prawa udziałowe wydaje nowy dokument akcji z tym samym numerem emisyjnym.

7. Podmiot, któremu przysługują uprawnienia zarządu, dokonuje przeniesienia praw udziałowych na podmiot przejmujący prawa udziałowe.

8. Do ustalenia ceny za przeniesienie praw udziałowych innych niż zdematerializowane stosuje się oszacowanie dokonane na zlecenie ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Do wykonania oszacowania przepisy art. 138 i art. 139 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji stosuje się odpowiednio.

9. Do dnia uiszczenia całej ceny przeniesienia dotychczasowym właścicielom praw udziałowych przysługują wszelkie uprawnienia z nich wynikające, z zastrzeżeniem ograniczeń wynikających z przepisów ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

Art. 19g. 1. W zakresie, w jakim umożliwiają to posiadane prawa udziałowe, podmiot przejmujący prawa udziałowe podmiotu objętego instrumentem tymczasowej własności publicznej jest obowiązany zarządzać nim w sposób zapewniający pokrycie z uzyskanych przychodów kosztów działalności oraz zobowiązań.

2. Podmiot przejmujący prawa udziałowe, po ustaniu okoliczności, o których mowa w art. 19a ust. 1, zbywa prawa udziałowe, jeżeli jest to uzasadnione warunkami rynkowymi i finansowymi. Zbycie praw udziałowych nakazuje podmiotowi przejmującemu prawa udziałowe minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w drodze decyzji.

Rozdział 4

Przepisy z zakresu finansów publicznych

Art. 20. 1. (uchylony)¹¹⁾

2. (uchylony)¹¹⁾

3. (uchylony)¹¹⁾

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych przedstawia komisji sejmowej właściwej do spraw finansów publicznych kwartalną informację o podejmowanych działaniach będących realizacją postanowień niniejszej ustawy w terminie 30 dni od zakończenia kwartału.

Art. 21. 1.¹²⁾ Środki uzyskane z realizacji praw z akcji instytucji lub praw udziałowych podmiotów objętych rządowymi instrumentami stabilizacji finansowej stanowią dochód budżetu państwa.

2.¹²⁾ Środki ze sprzedaży, umorzenia lub wykupu akcji instytucji lub praw udziałowych podmiotów objętych rządowymi instrumentami stabilizacji finansowej stanowią przychód budżetu państwa.

3. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, może, po zasięgnięciu opinii komisji sejmowej właściwej do spraw budżetu, w drodze rozporządzenia, dokonywać przeniesienia planowanych wydatków budżetowych między częściami i działami budżetu państwa w celu realizacji zadań wynikających z przepisów ustawy.

Art. 22. Czynności cywilnoprawne dokonywane w celu wykonania postanowień ustawy nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od czynności cywilnoprawnych, z wyłączeniem zmian umowy spółki (aktu założycielskiego, statutu spółki).

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących i przepisy końcowe

Art. 23. (pominięty)¹³⁾

Art. 24. (uchylony)¹⁴⁾

Art. 25. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia¹⁵⁾.

¹¹⁾ Przez art. 364 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 364 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹³⁾ Zamieszczony w obwieszczeniu.

¹⁴⁾ Przez art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 1 lutego 2011 r. o zmianie ustawy o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym oraz ustawy o rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych (Dz. U. poz. 196), która weszła w życie z dniem 23 lutego 2011 r.

¹⁵⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 16 marca 2010 r.